

Międzynarodowy Strajk Kobiet

GŁOSY

ARGENTYNA:

Podobnie jak w innych krajach Ameryki Południowej, do których falą powraca konserwatyzm, sytuacja ekonomiczna i społeczna w Argentynie pogarsza się pod autorytarnymi rządami Mauricio Macri. Spuścizna zakończony rok temu prezydentury Cristiny Fernández de Kirchner – pierwszej kobiety wybranej na to stanowisko w bezpośrednich wyborach – w tym również prawa wywalczone przez mniejszości i klasę robotniczą, zagłuszane są przez media, wspierające kulturę *femicidios*– zabijania kobiet. Ta wojna wypowiedziana kobietom, w tym przede wszystkim kobietom pochodzącym z mniejszości etnicznych i imigrantkom, wyrażana jest poprzez skrajną przemoc strukturalną i brutalne morderstwa.

W Argentynie kobieta zabijana jest co 26 godzin. Więzienia wypełnione są aktywistkami na rzecz kobiet z mniejszości etnicznych oraz kobietami, które dokonały aborcji, spowodowały obrażenia w obronie własnej, i które zostały obarczone winą za krzywdę dokonaną na ich dzieciach przez agresywnych krewnych. Kobietom transseksualnym grozi całkowity brak możliwości przetrwania w kraju.

Z powyższych powodów, w roku 2015 pod hasłem Ni Una Menos rozpoczęto formację powszechnego ruchu na rzecz praw kobiet, który w dniu dzisiejszym sięga nie tylko najdalszych zakątków kraju, ale też jego sąsiadów. Do najpilniejszych żądań ruchu na terenie Argentyny należą:

- dekryminalizacja aborcji;
- zaprzestanie morderstw na kobietach i osobach transseksualnych ze względu na ich płeć;
- równouprawnienie na rynku pracy (kobiety aktualnie zarabiają o 27% mniej niż mężczyźni, podczas gdy bezrobocie wśród kobiet jest o 2% wyższe niż u mężczyzn);
- gwarancja zachowania pracy i zniesienie elastycznych form zatrudnienia;
- wprowadzenie prawnego wymogu powszechnej edukacji seksualnej;
- zaprzestanie handlu kobietami,
- zaprzestanie prześladowań imigrantów;
- przywrócenie wolności Milagro Sala i innym więźniom politycznym z ruchu im. Tupac Amaru;
- zaprzestanie bestialskiego traktowania kobiet w więzieniach;
- przywrócenie funduszu emerytalnego dla kobiet zajmujących się domem;

- upowszechnienie usług opieki i prowadzenia domu;
- odszkodowanie dla osób transseksualnych, którzy ponieśli szkody na skutek przemocy strukturalnej.

NIEMCY

Od kobietobójstwa do samoobrony.

Bronimy się, organizujemy się, decydujemy o sobie!

Tworzymy kobiecą solidarność przeciw seksizmowi, homo - trans - inter - dyskryminacji, patriarchalnym strukturom społecznym i przemocy w rodzinie. Przeciwno wojnie, prześladowaniu, rasizmowi i nacjonalizmowi.

Solidaryzujemy się z kobietami w więzieniach i z uchodźcami w obozach. Swoboda przemieszczania dla wszystkich! 25-go listopada wzywamy wszystkie kobiety do wzmocnienia naszej solidarności - do przekraczania granic, zawładnięcia ulicami i przeciwstawieniu się przemocy we wszystkich jej formach.

REPUBLICA IRLANDII

Domagamy się uchylecia 8. poprawki do konstytucji i przywrócenie kobietom praw, wyboru i ciała. Uchylecie 8. poprawki to walka o darmową, bezpieczną i legalnie dostępną aborcję w Irlandii. Obecnie poprawka zabrania aborcji w prawie WSZYSTKICH przypadkach wliczając w to gwałt, kazirodztwo oraz śmiertelne uszkodzenie płodu, czyniąc z Irlandii kraj o jednej z najbardziej restrykcyjnych ustaw aborcyjnych na świecie.

Minęło 33 lata, odkąd Irlandia głosowała w referendum w sprawie tych barbarzyńskich praw. Nasz rząd wciąż opóźnia ten moment i nie tak dawno odrzucił referendum w sprawie projektu ustawy o uchyleciu 8. poprawki. Zamiast tego zdecydował, by czekać do 2018 roku, kiedy to zebranie obywatelskie zadecyduje w tej sprawie. Zebranie obywatelskie to panel 99 osób, które w wyniku dyskusji zdecydują czy referendum powinno się odbyć. Ludzie nie chcą już dłużej czekać - codziennie 12 kobiet podróżuje za granicę, by usunąć ciążę, a pary, których płody są śmiertelnie uszkodzone, nie otrzymują odpowiedniej opieki, gdy jest im to najbardziej potrzebne. Ósma poprawka w Irlandii nie tylko ma wpływ na kobiety w ciąży, ale również na WSZYSTKIE kobiety - Irlandki tracą swoje prawa w momencie zajścia w ciążę. Walczymy o UCHYLENIE, a nie zmianę ósmej poprawki, która nie tylko dyktuje, że kobieta nie może mieć aborcji, ale również, jaką opiekę musi zaakceptować będąc w ciąży.

IRLANDIA PÓŁNOCNA

Protestujemy przeciwko przemocy wobec kobiet. Domowej, ekonomicznej, seksualnej, reprodukcyjnej. Jesteśmy wściekłe i chcemy, by nasze głosy usłyszano - głośno i wyraźnie. Irlandia Północna jest jedynym regionem w Wielkiej Brytanii, gdzie nie obowiązują zasady Ustawy Aborcyjnej z 1967 roku. Zgodnie z Offences Against the Person Act z roku 1861 kobieta dokonująca aborcji może otrzymać wyrok dożywocia, chociaż jest to mało prawdopodobne. Wciąż może jednak zostać wpisana do rejestru karnego.

Latem 2016 w Derry 16-letnia uczennica została ofiarą brutalnego, zbiorowego gwałtu, po którym oprawcy pozostawili ją z licznymi ranami na ciele, m.in. siniakami, śladami po ugryzieniu i podpalaniu papierosem. Jej matka twierdzi, że napastnicy optukali ciało córki, by ukryć ślady DNA, które mogłyby stać się dowodem.

W latach 2014/2015 było więcej zgłoszeń przemocy domowej (13,426) niż włamań (8,937), ponadto zgłoszono również 2,734 przestępstw na tle seksualnym z czego 737 to gwałty. W większości UK (pomijając Irlandię Północną) aborcja jest dozwolona do 24 tygodnia ciąży, pod warunkiem

otrzymania zgody od dwóch lekarzy. Czas na przerwanie ciąży może być jeszcze dłuższy, jeśli jest ryzyko dla zdrowia kobiety jest znaczące.

W Irlandii Północnej prawo nie ściga setek kobiet, które wyjeżdżają za granicę, by usunąć ciążę, ale było prowadzone postępowanie karne przeciwko kobietom, które zakupiły pigułki abortyjne online. Maksymalny wyrok to wyrok dożywocia, pierwsza sprawa sądowa tego rodzaju odbyła się w tym roku. 21 - letnia kobieta, która w wieku 19 lat wzięła tabletki przerywające ciążę otrzymała wyrok 3 miesięcy więzienia w zawieszeniu na dwa lata. Oskarżyciel stwierdził, że prowadzenie tej sprawy „jest w interesie publicznym”. Teraz ta kobieta figuruje w rejestrze karnym jako skazana.

KOREA POŁUDNIOWA

W Korei ma miejsce wielki skandal korupcyjny dotyczący obecnej pani prezydent. 26 listopada odbędzie się w związku z tym największy protest na GwangHwaMun w Seulu. Będziemy tam, stworzymy strefę feministyczną po to, by zapobiegać mizoginistycznym uwagom (dlatego, że prezydentem jest kobieta) albo seksualnym napaściom na kobiety, biorące udział w proteście. W Korei działa ponad 10 organizacji feministycznych, które zbiorą się w jednej strefie.

W czerwcu miało miejsce brutalne kobietobójstwo, które chcemy także przy tej okazji upamiętnić.

W Korei Południowej lekarzowi, który dokonał aborcji wciąż grozi miesiąc więzienia. Ostatnio były próby zwiększenia tej kary, oprotestowane podczas kilku demonstracji w październiku tego roku, spotkały się także ze sprzeciwem środowisk lekarskich.

MEKSYK

- Stop przemocy i kobietobójstwom;
- Zniesienie kar za aborcję w całym kraju;
- Demontaż sieci handlu żywym towarem i ukaranie współników w rządzie;
- Bezpieczny powrót wszystkich zaginionych kobiet.

POLSKA

Polska od roku doświadcza ultrakonserwatywnych rządów, które próbowały wprowadzić penalizację aborcji, legalnej dotąd w trzech przypadkach (gwałtu, zagrożenia dla zdrowia kobiety, zdeformowanego lub śmiertelnie chorego płodu), ale w istocie prawie niedostępnej. Ogólnopolski strajk kobiet 3 października tego roku spowodował, że rząd wycofał się z tych restrykcyjnych pomysłów legislacyjnych. Fala mizoginii, która załała później strajkujące kobiety oraz utrata pracy przez niektóre z nich doprowadziła do drugiego strajku 24 października.

Niedawno przegłosowano nowe prawo, które wprowadza zapłatę w wysokości 4 000 zł (około 1000 euro) za donoszenie ciąży zdeformowanego lub śmiertelnie chorego płodu do końca po to, by dziecku nadać imię i ochrzcić, co odbierane jest jako wstęp do wprowadzenia całkowitego zakazu aborcji.

Polki zbierają podpisy pod petycją domagającą się między innymi:

1. Zaprzestania pogardy, wulgarności i seksizmu;
2. Eliminacji agresji seksualnej i molestowania;
3. Edukacji seksualnej;
4. Programu wsparcia in vitro, pełnych prawa reprodukcyjnych;
5. Zatrzymania militarystyki społeczeństwa;
6. Świeckiego państwa.

PERU

Żądania ustalone przez grupę „Ni una menos Perú” (Ani jedna mniej): „Dotkniecie jedną z nas, dotkniecie wszystkie”:

1. Walka przeciwko przemocy i kobietobójstwom;
2. Odpowiednie podejście do przypadków przemocy i kobietobójstw przez media;
3. Walka z handlem kobietami, zwłaszcza niepełnoletnimi;
4. Szkolna edukacja z naciskiem na problemy gender, równość płci i wszechstronną edukację seksualną;
5. Wdrożenie usług specjalistycznych dla kobiet doznających różnych rodzajów przemocy, jak również realizowanie procedur w przypadkach przemocy seksualnej i przemocy z uwagi na płeć;
6. Depenalizacja aborcji w powodu gwałtu jako pierwszy krok, a następnie we wszystkich przypadkach;
7. Szacunek dla świeckiego państwa w instytucjach państwowych i edukacji państwowej;
8. Parytety na stanowiskach publicznych i wysokich stanowiskach przedsiębiorczych.

ROSJA

Silna obecność rosyjskiego kościoła prawosławnego w społeczeństwie jest podstawowym zagrożeniem dla praw kobiet w Rosji. Główni przeciwnicy feminizmu w Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej to Patriarcha Cyryl (Władimir Gundajew) oraz archiprezbiter Dymitr Smirnow.

Archiprezbiter Smirnow na swojej stronie internetowej wypowiedział się na temat potrzeby odebrania kobietom praw wyborczych oraz wyraził aprobatę dla gwałtów (również na nieletnich). Powiedział też, że śmierć kobiet podczas porodu jest czymś naturalnym.

Wielkim zagrożeniem dla praw kobiet w Rosji jest również narzucanie im „tradycyjnych wartości rodzinnych”. W Rosji pojawiło się zagrożenie całkowitego zakazu aborcji. Na razie zakaz ten nie wszedł w życie, ale ruchy pro-life są coraz silniejsze i bardziej wpływowe. Nie tak dawno temu plany wprowadzenia całkowitego zakazu aborcji, która obecnie jest procedurą objętą ubezpieczeniem zdrowotnym, nie przeszły dzięki dwóm polityczkom: przewodniczącej Rady Federacji, Walentynie Matwijenko, która nazwała projekt absurdalnym, oraz minister zdrowia Weronice Skworcowej.

Ostatnio Komisja Śledcza zażądała od personelu medycznego składania sprawozdań dotyczących dziewictwa uczennic, czemu stanowczo sprzeciwiamy się, jako że jest to pogwałcenie praw dziewcząt, dodatkowo grożące ich napiętnowaniem.

W Rosji niemal nikt nie reprezentuje praw kobiet. W Dumie jedynie 9% parlamentarzystów to kobiety, tylko trzy kobiety piastują stanowisko gubernatora i tyle samo pełni funkcję mera.”

SZKOCJA:

Choć ogólne statystyki przestępczości w Szkocji idą w dół, przestępstwa seksualne nadal rosną. W 2014/15 poziom przestępstw seksualnych w Szkocji było na najwyższym poziomie od 1971 roku. Jedna na dziesięć kobiet w Szkocji doświadczyła gwałtu i jedna na pięć kobiet w Szkocji była zmuszona uprawiać seks wbrew jej woli. Wykorzystywanie seksualne występuje częściej w domu rodzinnym niż w jakimkolwiek innym miejscu (37,66%). W Szkocji wiele osób wciąż wini kobiety za gwałt. W Szkocji kobiety stanowią 49% rynku pracy. 42% kobiet zatrudnionych w Szkocji pracuje w niepełnym wymiarze godzin w porównaniu do 13% mężczyzn. Kobiety stanowią również 76% wszystkich pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy.

W 2016 roku różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w Szkocji wynosi 14,9% (porównanie męskich połączonych zarobków godzinowych z połączonymi zarobkami godzinowymi kobiet, stosując średnią).

SZWECJA

Oto dlaczego protestujemy w Szwecji.

Jako ludzie (obywatelki świata) walczymy o nasze podstawowe prawa człowieka. Łączymy się z kobietami świata w następujących postulatach:

- równe prawa;
- zwalczanie przemocy wobec kobiet;
- dostęp do legalnej aborcji;
- uszanowanie podstawowych praw człowieka;
- budowanie wspólnoty;
- solidarność ponadpartyjna.

TURCJA

Czwartkowej nocy 17 listopada 2016 rządząca krajem Partia Sprawiedliwości i Rozwoju skierowała pod obrady Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Turcji pospiesznie napisaną ustawę. Projekt zakłada zawieszenie kary dla sprawcy gwałtu oraz w konsekwencji uniewinnienie go, jeśli przestępstwo zostało popełnione przed 11 listopada 2016, a sprawca czynu poślubi swoją ofiarę.

Oprócz tego partia rządząca rozważa również obniżenie wieku zgody na współżycie seksualne do 12 lat poprzez wprowadzenie poprawek do art. 103 Tureckiego Kodeksu Karnego, mimo niezmiennego sprzeciwu organizacji kobiecych. Jeśli art. 103 zostanie zmieniony, większość podejrzanych o dokonanie przestępstw na tle seksualnym, których procesy trwają lub mają się rozpocząć, będzie miała prawo do oświadczenia, że „dziecko wyraziło zgodę” na czyn i w ten sposób uniknie kary. Poprawka do art. 103 Tureckiego Kodeksu Karnego oraz projekt ustawy z dn. 17 listopada wpłynęły zarówno na przyszłe, jak i obecnie obowiązujące prawo.

Po masowych protestach w Turcji uchwalenie prawa zostało wstrzymane.

WŁOCHY

Przemoc mężczyzn wobec kobiet nie jest sprawą prywatną, ani nagłym wypadkiem, a zjawiskiem strukturalnym, przenikającym nasze społeczeństwo, faktem politycznym, który ma swoje korzenie w nierównym podziale władzy między płciami.

Przemocy doświadczamy w każdym momencie naszego życia, ona kontroluje i zniewala ciała i życia kobiet: w rodzinie, w pracy, w szkole, na uczelni, na ulicy, w nocy, w ciągu dnia, w szpitalach, w sieci. Przemoc mężczyzn wobec kobiet może być rozwiązana tylko poprzez radykalną zmianę kulturową, jak dowodzą doświadczenia i praktyki ruchu kobiecego.